

آنژیوزنز در موکوپیدرموئید کارسینومای غدد بزاقی و ارتباط آن با درجه بافت شناختی

دکتر شهرو اعتماد مقدم^۱ - دکتر مژگان علاء الدینی^۱ - دکتر بهاره مظفری^۲

۱- استادیار مرکز تحقیقات دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران

۲- دندانپزشک

چکیده

زمینه و هدف: آنژیوزنز فرایند پایه‌ای در رشد و متاستاز تومور است و با میانگین تراکم عروق خونی کوچک ارزیابی می‌شود. هدف از این مطالعه ارزیابی تراکم عروق خونی کوچک در موکوپیدرموئید کارسینومای غدد بزاقی و تعیین ارتباط آن با درجه بافت‌شناختی می‌باشد.

روش بررسی: در این مطالعه توصیفی - تحلیلی درجه بافت‌شناختی سی نمونه موکوپیدرموئید کارسینوما تعیین گشته و توسط آنتی‌بادی مونوکلونال بر ضد CD34 رنگ‌آمیزی ایمونوهیستوشیمی صورت پذیرفت. تراکم عروق خونی کوچک با شمارش رگها توسط میکروسکوپ نوری، در نواحی دارای بیشترین تجمع عروقی در 10 High power field ارزیابی شد. جهت آنالیز نتایج به دست آمده از روش آماری ANOVA یک‌طرفه و آزمون post hoc از نوع Scheffe استفاده گردید.

یافته‌ها: میانگین تراکم عروق خونی کوچک (MVD) در گروه‌های کم، متوسط و زیاد به ترتیب ۱۱/۱۲، ۱۳/۶۶ و ۲۳/۵۰ به دست آمد. ارتباط آماری معنی‌دار بین میانگین MVD و درجه‌بندی بافت‌شناختی موکوپیدرموئید کارسینوما مشاهده شد. ($p=0/001$) میانگین MVD در تومورهایی با درجه کم و متوسط به طور معنی‌داری در مقایسه با گروه زیاد کمتر بود (به ترتیب $p=0/001$ و $p=0/016$). در حالی که مقایسه ضایعات با درجه کم و متوسط تفاوت معنی‌داری نشان نداد. ($p=0/725$)

نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج به دست آمده در مطالعه حاضر به نظر می‌رسد آنژیوزنز نقش مهمی در پیشرفت موکوپیدرموئید کارسینومای غدد بزاقی داشته باشد.

کلید واژه‌ها: آنژیوزنز - موکوپیدرموئید کارسینوما - CD34.

پذیرش مقاله: ۱۳۸۹/۲/۱

اصلاح نهایی: ۱۳۸۸/۱۲/۱۱

وصول مقاله: ۱۳۸۸/۹/۹

نویسنده مسئول: دکتر مژگان علاء الدینی، استادیار مرکز تحقیقات دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران

e.mail:malaeddini@sina.tums.ac.ir

مقدمه

گذاشته‌اند. تحقیقات متعددی Expression نشانگرهای مولکولی و ارتباط آنها با عوامل مؤثر بر پیش‌آگهی این نئوپلاسم را مورد ارزیابی قرار دادند که در تعدادی از آنها روش درجه‌بندی بافت‌شناختی مذکور استفاده شده و برخی به ارتباط آماری معنی‌داری در این‌زمینه دست یافتند. (۵-۶) از طرف دیگر در سالیان اخیر، بسیاری از محققان تمرکز خاصی بر روی تقابلات استروما و تومور معطوف داشته‌اند که به طور مشخص بر رشد و پیشرفت نئوپلاسم اثر گذار است. (۷-۹) تهاجم و متاستاز دو عامل مهم در تعیین رفتار بدخیمیه‌ها هستند که با واکنشهای استرومایی همچون آنژیوزنز، التهاب و دسموپلازی مرتبط می‌باشند. (۹)،

موکوپیدرموئید کارسینوما حدود ۳۴٪ سرطانهای غدد بزاقی اصلی و فرعی را شامل می‌شود و یکی از شایعترین نئوپلاسم‌های بدخیم این نواحی است. (۱)، رفتار بیولوژیک این کارسینوم بسیار متغیر بوده (۲) و تعیین پیش‌آگهی آن ارتباط مستقیمی با درجه بافت‌شناختی (Grade) و مرحله بالینی (Stage) تومور دارد. (۳)، جهت درجه‌بندی بافت‌شناختی این نئوپلاسم، تا کنون روشهای متعددی با توانمندیهای متفاوت در تکرارپذیری و تعیین پیش‌آگهی ارائه شده است. در این راستا سیستم پیشنهادی Goode و همکارانش (۲-۴) در AFIP، توجه ویژه‌ای را به خود جلب کرده و یکسری از مطالعات اخیر نیز بر تأیید آن صحه